

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Horologivm Sacerdotale Sacerdotibus tam Ecclesiasticis,
quàm Religiosis, præsertim Neomystis Ordinem diei, &
praxes indicans Opera quotidiana exactè, sanctéque
obeundi**

Dirckinck, Johann

Coloniæ, 1690

VI. Affectus ad Sapientiam Dei. Feria VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50863](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50863)

VI. *Affectus ad Sapientiam Dei.*

FERIA VI.

I. **O** *Altitudo divitiarum Sapientia
& Scientia Dei! quàm incompre-
hensibilia sunt iudicia eius, & investiga-
biles via eius! Rom. II. Ita attonitus
miratur Apostolus, in tertiam cœlum ra-
pius: & quomodo non caligabunt ad tan-
tam Sapientiæ lucem, oculi tenebris assue-
ti homuncionis? Videmus tamen non-
nulla veluti per speculum in ænigmate, &
per ea quæ condita sunt, ad Conditoris
notitiam ascendimus. Quantopere enim
ô sublimissima Dei Sapientia effulges in
rebus creatis & operibus naturalibus, quæ
omnia in numero, pondere & mensura
disponis; omnesque illorum partes, officia,
inclinationes, perfectiones, & facul-
tates ordinas; totumque universum stu-
pendâ ad eò Harmoniâ & concordî dis-
cordiâ sapientissimè distribuis, temperas
& gubernas. Dispone, obsecro, res ani-
mæ meæ; ideo enim ad me venire digna-
tus es: auge in ea numerum bonorum o-
perum, pondus ferventium affectionum,*
&c

& mensuram tuarum gratiarum: mihiq;
concede mensuram confertam, coagua-
tam & supereffluentem, hinc gratiæ, ibi glo-
riæ, ut in æternum, cum amoris pondere,
sine numero, & sine mensura te diligam.

II. O Altissima Dei Sapientia! quam
deinde admirabiles sunt adinventiones
tuæ in operibus supernaturalibus gratiæ;
in Redemptione, Incarnatione, aliisq; in-
numeris ac præsertim in Sanctissimo Eu-
charistiæ Sacramento, quod invenisti, ut
Electos tuos, à peccatis vitiisque eruas, &
ad culmen virtutum promoveas. O infi-
nita Sapientia! tu nosti mille vias & mo-
dos ut fines tuos assequaris, ad me eripien-
dum à malis, & ad ditandum bonis gratiæ
& gloriæ, quæ mihi desideras. Eripe me de
laqueo venantium, de potestate tenebra-
rum, è vinculis peccatorum & passionum
mearum; ego enim omnem fiduciam in te
colloco, sicut in his, ita & in omnibus aliis,
etiam quæ aliàs desperata videntur: ubi
enim ego nullum remedium invenio, Sa-
pientia tua reperit innumera. Concede
mihi, ut inveniam modos amore tui me
mortificandi, virtutes statui meo tam sub-
limi

tibi conformes exercendi; ipsamq; perfectionis præcellæ metam attingendi. Amē.

III. O Deus magne consilio, & incomprehensibilis cogitatu! quis cognoscet occulta Sapientiæ tuæ, nisi tu ei manifestaveris? Quàm mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, & supra me elevata, & non potero ad eam ascendere: ecce enim, Domine, tu omnia nosti, quæ in me latent: tu dinumerasti non tantum omnes gressus meos, & capitis mei capillos; verum etiam omnes annos, dies, horas & momenta vitæ meæ: tu dinumerasti omnes imaginationes & cogitationes, omnes locutiones & actiones, omnia desideria, proposita, consilia, studia, opera bona, mala, adiphora, præterita, præsentia & futura. Ac proinde metuo & erubesco, Domine, ob commissa tot per culpam meam mala: lætor & gaudeo ob tot per gratiam tuam peracta bona. O si notum mihi faceres finem meum, mihi incognitum, tibi perspectum, ut ferventiùs tibi servirem; & tempus breve quod reliquum est, fructuosius impenderem! Quàm cautè mihi deinceps ambulandum est coram Sapientia tua;

tua;

tua, omnia spectante & sciente! Quam sollicitè observandi oculi illi, qui lucidiores super solem, considerant omnes vias hominum!

O Inscrutabilis Dei mei Sapiencia! dum te considero, ac summam ignorantiam meam tecum compono: confundor, deprimor & submitto me, cum Vate Regio dicens; *Vt jumentum factus sum apud te.* Psal. 72. Et cum Jeremia protestans: *A. a Domine Deus nescio loqui, quia puer ego sum.* c. 1. Sed da mihi intellectum & scrutabor mirabilia tua: da mihi lumen, ut videam, & cognoscam te, sicut & cognitus sum. Da mihi Sapienciæ tuæ radium, ut noverim me, noverim te; oderim me, diligam te; ut terrena cuncta fastidiam & cœlestia sola desiderem.

O Fons Sapienciæ, Verbum Dei in excelsis! Si artes raras & industrias, si inventiones & scientias diligo; quanto magis omnis artis, Sapienciæ & scientiæ fontem inexhaustum diligere debeo? Si libenter colloquor & conversor cum viris ingenio & omni doctrinâ præstantibus; quanto libentius cum omnis ingenii & doctrinæ

Lar-

largitore; cuius verba corda accendunt, & illuminant, mihi colloquendū & conuersandum erit? O amabilissima Numinis Sapientia, gaudeo, quod infinitè sis major, quàm vel Seraphini vel Cherubini comprehendere valeant. Hoc unum obsecro, per amorem illū infinitum, quo ad me indignum venisti, da ut defectum cognitionis, amoris excessu suppleam: ex toto corde te diligam; tibi fidelissimè seruiam, & ad clarā tuam visionem indefinenter suspirem. Amen

VII. Affectus ad Bonitatem Dei.

SABBATHO.

QUÀM dives jam es, Anima mea; habes enim & possides, unum, verum & summum Bonum; imò solum & omne Bonum: quàm igitur felix, quàm beata es! gaude, exulta, jubila, tantūque Bonum, quàm quā decet, ratione tracta. O Deus meus! tu es *omne Bonum naturale*, omne perfectum, cui nihil deest, quod naturæ diuinae perfectio exigit: tu enim es infinita & perfecta pulchritudo, dulcedo, lætitia, opulencia, gloria, Majestas: tu es infinita, & omni ex parte perfecta, Potentia, Sapientia & Bonitas. Atque hæ perfectiones omnes jam sese mihi infuderunt: quantopere